

Admiral Stark inspiserer de amerikanske tropper like etter sin ankomst til Fornebu.

VARDEN 31.7.45 NTB foto.

Mishandling av fanger i Turnhallen.

101597

Med forferdelse leste jeg hr. Staal Eggens redegjørelse i byens aviser angående mishandling av fanger i Turnhallen. For en gangs skyld var ryktet ikke ryktet, men en forferdelig sannhet, så meget mer forferdelig fordi mishandlingen er foretatt av menn som påberoper seg å ha kjempet for vår frihet, vår lov og rett. Det er ikke hensikten å dra deres innsats i frihetskampen i tvil; men man må uvilkårlig spørre hvilke idealer de hadde i kampen. Så lenge krigen varte, kunne vedkommende U. K.-menn skrike opp om Gestapos bøddelegemetoder, men så snart den er slutt, kan de altså selv tillate seg å ta andre fanger «under behandling».

Staal Eggen innrømmer forsåvidt at handlingen i og for seg er ulovlig (men da er den vel også straffbar?), i det han sier: «De to personer det gjelder ble i dagene umiddelbart etter krigens slutt, nærmere bestemt omkring den 10. mai, tatt av hjemmestyrkene og som følge av visse forhold tatt under behandling av dem. Senere ble de overlatt politiet for å mota sin rettsferdige straff etter lov og dom». (Uthevelsen foretatt av meg). Tor man her spørre om U. K.s ledelse hadde «gitt ordre» til mishandlingen eller «barte tillatt» den? Kanskje U. K. har stått nesten over loven som har den en gang, hevdet de gjorde?

Ennvidere kan det være interessant å høre hva Staal Eggen mener med «et godt måltid realjuling». Det er en underlig oppfatning av real hvis det er riktig at 3 U. K.-menn «behandlet» 1 fange av gangen. Og hvori bestod denne juling? Den smaker lite av real hvis fangene fikk slått løs tenner, og blodet rant fra øre, nese og munn i flere dager. Dette blir ikke dementert av Staal Eggen.

Staal Eggen sier også: «I realiteten burde (de pårørende) være glade fordi de to ikke ble gre-

pet et par dager tidligere, for da er det vel meget tvilsomt om de vilde få se dem igjen». Altså de to vilde blitt ryddet av veien; men vil det si uten at deres forhold var blitt nøye gransket? Det fremgår jo tydelig av redegjørelsen at uten denne «behandling» hadde man ikke fått klarhet i saka. Her må man igjen spørre seg selv: «Ble flere angivere ryddet av veien uten at deres forhold var nøye undersøkt?» Det håper og tror jeg ikke; men en redegjørelse vilde være på sin plass.

Hva angår Staal Eggens halvveis trusel om pårørendes rett til å «anklage» U. K. for Gestapometoder, kan det være interessant å høre med hvilken rett han fremsetter den. Har man plusselig ikke lov til å kritisere og be om en forklaring på de av myndighetenes fremgangsmåte som er gjenstand for tvil? Da kan man i tilfelle ikke tale om ytringsfrihet. Enhver håndspåleggelse av fanger for å presse tilståelser og opplysninger angående et eller annet ut av dem kan ikke forstås som annet enn Gestapometoder. Men kanskje vi

Tyskernes etterlatenskaper.

Vi leste i «Varden» for en tid siden at alt materiell som tyskerne hadde etterlatt seg skulde frigis for sivilt bruk, bl. a. motorsykler. Det er vist mange som gjerne vilde ha en motorsykkel og som godt trenger den grunnet lang vei til arbeid. Men hvor skal man henvende seg?

Interessert.

Vi har forelagt saken for bilsakkyndig som svarer at det hittil ikke er utsendt noen melding om disse sykler. En må anta at de blir statselendom og at det senere vil bli truffet bestemmelse om fremtidig benyttelse. De fleste av disse sykler blir vel sansynligvis tatt i bruk av den norske hær, men før det hele er klarlagt vil det gå tid og en kan ikke regne med at sykkelene kan bli utdelt før tidligst neste år. Endel lastebiler er forsvunnet til disposisjon og der har det vært avertert at leiehabere må henvende seg til kommunikasjonsdepartementet.

svære skiper, som gikk med stor fart og i store skumhvirler under sjøslag i Nordsjøen» og samtidig hører man stemmen si «slagskipet Blücher» og ser en rekke torpederinger.

Når vi nå ser rekkevidden og betydningen av «Blüchers» senkning for vårt land og kanskje for krigens senere forløp, kan vi forstå at denne hendelse er gjort til gjenstand for en profetisk forutsigelse som denne.

Lebesbymannen taler samstundes om at «England står foran en avgjørelse, ferdig til å falle i den» og om sosialismens elerstog, samt at Frankrike står i fare for å miste Nord-Frankrike m. v. Underlig å lese i dag?

Asker 27/7 1945.

Albert Hloth.

må kalle det U. K.-metoder Gestapo tillot seg den slags, men for norsk politi er det forbudt ved lov.

At «behandlingen» ikke er foretatt av sadistiske tilbøyeligheter, betviles ikke. Det skulle da også bare mangle. Dette er imidlertid ingen formildende omstendighet for vedkommende U. K. menn. Snarere tvert om, etter som vi idag bestreper oss på å dømme landssvikene strengt etter lov og dom. At selv den verste av dem skal ha lovens fulle beskyttelse, er jo det beste bevis på at vi er en kulturnasjon, en rettsstat. Det var bl. a. dette vi i Mil.org. kjempet for, og det er mer enn beklagelig at enkelte medlemmer av U. K. på denne måte pletter sin egen gruppe og Mil.org.s gode rennome.

Vi må ikke bare kunne kreve en erklæring fra fylkeskommandosens ledelse om at den tar avstand fra metoder som disse, vi må absolutt kreve at den får slutt på denslags lovløse tilstander, og at den tar kraftige forholdsregler overfor dem som tar seg selv til rette med slike metoder. Etter Staal Eggens redegjørelse må man jo også gå ut fra at ryktene om mishandling av fanger på andre kanter av landet innebærer en smule sannhet. Skal slikt fortsette, må vi øvrige medlemmer i hjemmefronten skamme oss over vårt medlemskap der.

Dette skrift er på ingen måte ment som noe forsvar for «de mishandlede» forbrytelse. Det omtalte tyveri kan ikke nok for dømmes som landssvik, og forbryterne må dømmes strengt etter lov og dom, men NB. etter loven og dom! Ellers vil myndighetenes evne til å foreta et rettfærdig oppgjør med landssvikene meget snart bli gjenstand for sterk tvil.

Hjemmefrontmann fra 1940.

Bes opptatt i andre aviser.

Alle tiders største landforreder.